8ste. Jaargang. Curacao den 11n April 1891. N° 380

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD:
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

WINDTHORST (✠ 16 Maart 1891.)

Bedolven onder een berg van bloemen, en door een onafzienbare menigte in rouwgewaad gevolgd, werd den 19 Maart jl. naar de nieuwe Maria-kerk in Hannover het stoffelijk overschot gedragen van den beroemden leider van het duitsche Centrum, den heer Dr. Windthorst. Voor het hoogaltaar der Kerk, die hij als een met eigen handen opgetrokken monument achterliet, werd zijn lijk neergelaten.

Men kon het den treurigen stoet aanzien, dat het een dierbaren doode ten grave had geleid. Met dien strijder toch, viel een man, die door onwrikbare trouw aan zijn overtuiging, door de hoogste begaafdheden, door de overweldigende macht van zijn woord en tevens door zijn zeldzame beminnelijkheid in goedhartigen eenvoud boven een geheel tijdvak uitblonk.

Ludwig Windthorst werd den 17 Januari 1812 te Kaldenhof, een bezitting in de vorstendom Osnabrück, geboren. Als tienjarige knaap trad hij in het gymnasium; als achtienjarige jongeling verliet hij het met de voortreffelijkste getuigschriften. Zijne rechtskundige studiën volbracht hij aan de hoogescholen van Göttingen en Heidelberg (volgens Duitsche gewoonte om aan verschillende universiteiten te studeeren). Te Göttingen had hij als mede-student graaf Otto von Bismarck, den lateren rijkskanselier. Windthorst vestigde zich als advocaat te Osnabrück, waar zijne schitterende bekwaamheden alras werden opgemerkt, en toen was zijne carière in zijn vaderland Hannover gemaakt. Na tot verschillende rechterlijke betrekkingen benoemd te zijn, werd hij op 37jarigen leeftijd lid der Hannoversche Kamer, later werd hij er voorzitter van, en hij was nog geen veertig jaar, toen de koning hem tot zijn minister van justitie koos. Achtereenvolgens werd hij weer afgevaardigde, minister, procureur-generaal, tot de annexatie van Hannover door Pruisen hem deze waardigheden deed nederleggen. Sinds 1867 vertegenwoordigde hij toen onafgebroken in de Pruisische Kamer zijn vaderland. Sedert hetzelfde jaar vertegenwoordigde hij zijne woonplaats Meppen in het parlement van Noordduitschen bond, dat na 1870 de Duitsche Rijksdag werd.

Daar stond hij nog 21 jaren lang, de onverschrokken paladijn, die vriend en vijand tot bewonderen dwong. Hoort nu zijn tegenstanders van hem getuigen. De *Post*, die hem immer op het vinnigst bestreed spreekt aldus zijn oordeel uit: „Over de beteekenis van dr. Windthorst als politicus en parlementsredenaar een woord te verspillen, ware nutteloos. Het parlement heeft in hem een zijner grootste mannen verloren.. Hoe verschillend in den boezem des Centrums de meeningen zijn, is bekend. Elementen, die op politiek en sociaal gebied in conservatisme de jonkerpartij evennaren, zetelen daar naast mannen van democratische gezindheid. Het is de grootste verdienste van dr. Windthorst, deze incoherente partij vast en krachtig te hebben saamgehouden, toen de band van den Cultuurkamp losser begon te worden; hij heeft er haar zelfs toe weten te brengen, vast te houden aan eene vaste gedragslijn ook op punten van zuivere politiek buiten kerkelijk gebied. Hij heeft het Centrum gemaakt tot eene macht, die in vele staatkundige vraagstukken den doorslag gaf,"—

„ Inderdaad," sprak de voorzitter van den Rijksdag tot de leden, die staande hem aanhoorden, „ hij verdiende zijnen wereldroem als staatsman; hij heeft zich eene eminente beteekenis verworven. Zijn leven is kostelijk geweest: van de jeugd tot in de grootste grijsheid kende het slechts moeite en arbeid; arbeidend is hij gestorven. Hij ruste in vrede."

—En de voorzitter van het Pruisische Huis van afgevaardigden sprak: „De overledene heeft aan de werkzaamheden dezer Kamer steeds zoo een uitstekend, dikwijls beslissend aandeel genomen, dat de leegte, door zijn dood veroorzaakt, nog lang en en smartelijk in dit Huis zal gevoeld worden."

Maar de werkzaamheid van Windthorst was niet tot het Parlement alleen bepaald. Overal waar de Duitsche katholieken in de laatste 20 jaar bijeenkwamen om over gewichtige aangelegenheden te beraadslagen, was Windthorst op het appèl en gaf hij aan de beraadslagingen de juiste richting. Op de algemeene katholieken-vergaderingen zoowel als op de groote verkiezingsbijeenkomsten der Centrumspartij vooral in de Rijnprovincie verscheen hij regelmatig en waar hij verscheen was hij vanzelf de leider.

Een bewonderenswaardig vlugge en scherpe geest woonde in de onbeduidende gestalte, die iedereen uit de caricaturen bekend was, waarmee de Duitsche Uilenspiegels den afgevaardigde aanvankelijk bespottelijk wilden maken. Maar de spot verging hun spoedig, toen bleek, dat het kleine manneke in bekwaamheid en strijdvaardigheid wel een hoofd boven al zijn collega's in de volksvertegenwoordiging uitstak. En Windthorst werd niet alleen een algemeen bewonderde figuur, maar ook een algemeen bemind persoon, waarvan ieder zich overtuigen kon, die hem in het verkeer met andere partijhoofden mocht waarnemen. Niet het minst droeg daartoe bij de kostelijke humor, die zijn gesprekken en redevoeringen op de verrassendste wijze kruidde.

Windthorst was een parlementair *debater* van den eersten rang. Wanneer men hem op zijn plaats zag staan met de hand in zijn vest en het hoofd gebogen, had men gemeend, dat hij aan de vertoogen niet deelnam. Slechts nu en dan verried een trek op zijn gezicht of een treffende opmerking, dat hij bij de zaak was. En inderdaad niets ontging hem; zijn fabelachtig geheugen stelde hem in staat een woordenwisseling van zes uren in alle bijzonderheden te onthouden en ten slotte op de slagvaardigste manier met al de sprekers één voor één af te rekenen, zonder dat hij ook maar een regel op papier gezet had.

In dit opzicht was Windthorst letterlijk ongeëvenaard. Naar het schijnt hadden ten gevolge zijner zwakheid van gezicht zijn gehoor en geheugen zich ontwikkeld tot een scherpte, die telkens de bewondering zijner toehoorders opwekten. En evenals in het debat, zoo was hij in moeielijke gevallen bij de beraadslaging meester. Onwrikbaar, waar het beginselen gold, bezat hij een ongemeen helderen blik voor het bereikbare en niemand verstond als hij de kunst om in gegeven omstandigheden het mogelijke te verkrijgen. Dat mogelijke heeft hij voet voor voet bereikt en bij den val van den laatsten *Culturkampfer*, Gosler kon hij gerust zijn hoofd weerleggen.

De *Kreuzzeitung*, evenzeer een tegenstander, doet dit treffend uitkomen:

„Zijn blik, zegt hij, was nooit alleen op het onmiddelijk voordeel gericht; altijd berekende hij de latere gevolgen. Zoo toonde hij zich in 1887 verheugd over de overwinning der Cartell-partijen, en toen men hem verwonderd opheldering vroeg, zeide hij: „Er hing steeds een Damocles-zwaard boven ons hoofd, en dat was ondraaglijk. Ware het zoo voortgegaan, dan had Bismarck onze geheele partij verbrokkeld. Laat dezen nieuwen Rijksdag maar begaan; lang zal hij het niet maken, en dan komt voor ons de tijd van den oogst. Geve God slechts, dat ik dat nog beleef; dan zal het mogelijk zijn, den Katholieken de rechts-

---

FEUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

—o—

Continuación.

Tan pronto anochi a cerrá completamente, Wouter a tira su scopet riba su schouder, i sin papiá ni un palabra coe su esposa ni coe su jioe, é la sali bai. Coe toer precaución posible él a bai cruzando di un coenucoe na otro, afin di no topá coe ningún hende, te ora él a desaparecé den un mondi pa riba di Loverghem.

Como nos a perdé e bandido awor fó di vista, nos ta bolbé cas, camina nos ta bin haya Lena sintá, velando na cama di su jioe. Sin embargo ya diez dos ora dj'anochi a bati caba — ma Hanna a pegá sonjo yen di inquietud i coe un poco calentura; e jioe ta temblá, spantá i él ta yorá den su sonjo; den su madoa, él ta pasá manoe de vez en cuando cogé su mama tené duroe. Hanna ta sufri, i ki-mama, pa cualké cos chikitoe mes, no ta temé di perdé e tesoro koe Dios a doenéle.

Un ratoe despues di mei anochi tabatin un batimentoe duroe na porta dje *Casa Maldita*. Jen di miedoe Lena a lamantá yegá na porta i él a puntrá:

— "¿ Ta kende?"

— "¡ Habrí!" e voz imperiosa di Wouter dici.

E muher a habri. Tres homber disfrazá pa nan no ser conocé i e Bandido Negro a drentá; hinter Lena su curpa a kedá ta baliá di sustoe, ora él a mirá e miserablenan.

Wouter a cerrá porta bon i él a papiá algún palabra incomprensible pa Lena coe su companjeroenan. Nan cuater a caï sintá rondó di un comfó di candela, ma nan a keda ta tirá un vista sospechosa riba e muher temblando.

E bandido riparandoe esai, dici coe e otro tresnan.

— "¡ No inquietá boso pa nada! ¡ Ai dje muher ayí, si él tribi papiá un dia, lo ke él mirá aki........ ¿ No ta verdad Lena," él a continuá coe un harimentoe malicioso, "no ta verdad koe te ainda bo no kier mirá bo Wouter cologá na horca?"

— "¡ Mi ta primintí bo Wouter, di no papiá un palabra!" e hoben mama dici temblando.

— "¡ Esai nos ta conseħá bo!" e personanan rondó dje candela a respondé poco poco. Nan toer a menazéle, i bao di huramentoe di más abominable, nan a priminti di cumpli nan amenaza.

Awor pa promé bé di su vida, Lena a haya un sospecha terribel riba el Bandido Negro. E acción misteriosa ayí, e amenaza, e huramentoe, e palabra horrible "*horca*", a hací él comprendé di golpi, koe vida di su esposo mester ta manchá coe crimen horroroso. E hombernan ajl, huntoe n'éle, no por ta otro sino su cómplicenan.

Coe un corazón oprimí, e muher hoben a mirá Wouter poné un casero! di tera riba e comfó di candela, ma sin él por a comprendé propiamente ta pa nificá kiko; pasobra, ademas di papiá poco poco, e cuater hendenan tabata conversá coe otro na un lenga desconocí pa Lena.

Mientras tantoe Wouter a habri un sacoe sacá un obheto ta lombrá; un magnífico beker di oro puroe. El a keda ta piséle den su manoe, caba él a paséle pa cada un di su compajeronan, como si fuera pa nan combini coe otro ki valor e obheto por tin na oro.

Lena tabata pará den oscuridad ta temblá cerca cama di su jioe profundamente na sonjo awor. Di sustoe, vigilando di más mínimo movimiento dje hombernan, e muher tabata sodá frio di cabez te na pia; ma porfin, ora él a figuréle koe él conocé e, obheto di oro; ora él a mirá koe ta e caliz di di Everard haci misa, él a dal un gritoe espantoso, i como animá pa un poder sobrenatural, él a coeri yegá cerca gritando:

— "¡ Wouter, Wouter! ¡ Ta oenda bo a haya e santuario ayí!"

— "¡ Cerrá bo boca!" cuater voz amenazante dici poco poco, i coe violencia e Bandido Negro a hizá Lena tirá te ayá.

E muher no a perdé animo p'esai; él a bolbé boelá yegá cerca pa él rancá e obheto precioso koe él a sinjá respetá semper, fo di manoe dje bandidonan; ma atrobé nan a tiréle fo di nan curpa, i pará awor cerca cama di su jioe, como pa defendéle, Lena a gritá na voz haltoe:

— "¡ Wouter, bo ta apoderá bo di vasonan bendito di misa! ¡ Temé, pa rayo di cieloe no pachurá bo......O, mi ta rogá bo, mi ta suplicá bo, no cometé ainda un crimen más koe ta sclamá venganza."

— "¡ Cerrá bo boca!" nan dici atrobé i coe un harimentoe odioso, e Bandido Negro a keda ta machicá e caliz bendito coe un martin grandi.

— "¡ Sacrilegonan!" e pober mama a gritá: "¡ com boso por tribi di kibrá e caliz bendito ayí coe boso manoe impía!........ ¡ Lo mi denunciá boso delanti Dios i delanti hinter mundo!"

Tendendoe e palabranan ayí, dos dje hombernan a lamantá riba, i mientras

gelijkheid met de Protestanten te verschaffen en den *status quo ante* te herstellen. Dan wil ik gaarne sterven, dan heb ik mijn taak volbracht."

De scherpzinnige staatsman had juist gezien. Zijne voorzegging en zijn wensch zijn beiden vervuld. In zoeten vrede, in de overtuiging, een heerlijk besteed leven achter zich te hebben, is hij gestorven.

Godsdienstige Conferenties

TE KOPENHAGEN

Hierover wordt het volgende gemeld:

De beroemde Fransch-Dominicaner kanselredenaar, pater H. Lange, begon den 15en Februari zijn conferenties in de St.-Ansgarkerk te Kopenhagen, welke het onderwerp der dagelijksche gesprekken in alle kringen vormden. De redenaar werd waarlijk met begeestering gevolgd en aangehoord: alle bladen der hoofdstad hebben hem hunne oprecht gemeende hulde betuigd, en de toeloop van hoorders was dan ook buiten alle verwachting groot. Wie een zitplaats in de St. Angars bekomen wilde, moest zorg dragen een uur voor het begin aanwezig te zijn. Hoe noodzakelijk een grootere kerk in de Deensche hoofdstad is, vooral wanneer zooals toen ook andersdenkenden deze bezoeken, kwam bij deze gelegenheid het beste aan den dag. De Oostenrijksche en Fransche gezantschappen waren in *pleno* tegenwoordig, de Russische diplomaten bleven niet achterwege, hoewel alleen de echtgenoote van den gezant katholiek is, evenmin als de Engelsche en andere gezanten met hun gevolg. De protestantsche minister van eeredienst en onderwijs, Z. Ex. Jacob Scavenius, wiens echtgenoot katholiek is, was steeds bij iedere conferentie tegenwoordig. Onder de bezoekers was de Deensche aristocratie sterk vertegenwoordigd, met de 80-jarige gravin Holstein-Ledreborg, de edele moeder van den beroemden staatsman, die eenigen tijd in Freiburg verblijf hield, aan de spits: deze oude dame moet telkenmale, wanneer zij ter kerke wil gaan, een groote en vermoeiende reis, van ongeveer zes mijlen, afleggen; zij ziet hier echter niet tegen op en verschijnt iederen Zondag te 11 uur in de Hoogmis, waaronder zij ter H. Tafel nadert.

De studeerende jeugd der hoogeschool behoorde ook tot de trouwe bezoekers der predikatiën, en zelfs predikanten en joden waren iedere maal onder de toehoorders van pater H. Lange. Een duizendtal vulde telkenmale het kerkgebouw, terwijl velen den toegang tot de overvolle kerk moest worden ontzegd.

Het onderwerp der eerste conferentie op den 15 Februari was: De beteekenis van het geloof voor het verstand en het gemoed; de tweede op 17 Febr.: De hinderpalen die het geloof in den weg staan: onwetendheid, trots en hartstocht; der derde op 19 Febr.: De Menschwording van God; der vierde op 22 Febr. en der vijfde op 24 Febr.: De Godheid van Christus; de zesde op 26 Febr.: Het verlossingswerk. Elke predikatie duurde omstreeks anderhalf uur en werd met groote spanning ten einde toe gevolgd. De keurige voordracht, duidelijke uitspraak, gevoegd bij een levendig en keurig gebarenspel, trokken zoodanig de onverdeelde aandacht der toehoorders, dat de redenaar met de grootste belangstelling werd aangehoord. Zelfs het indirecte nut van deze predikatiën is voor de Kerk van Denemarken van wijdstrekkende beteekenis.

Door de Kopenhaagsche studenten daartoe uitgenoodigd, verscheen pater Lange Zaterdag 21 Februari des avonds te 9 uur in het sociteitsgebouw, vergezeld door den Hoogeerw. prefect Mgr. J. Van Euch en den secretaris der prefectuur, de Eerw. heer dr. B. Hausen. Hij werd door den senaat ontvangen en in de oud-Scandinavische zaal binnengeleid, waar de Dominicaner pater voor 600 *Protestantsche* studenten een uur lang sprak over „den godsdienst, een waarachtigen plicht voor den mensch" en welke keurige en doorwrochte rede door allen met de grootste aandacht gevolgd werd. Hij bewees, dat de mensch niet aan de stof zijn ontstaan dankt: dat noch physieke, noch chemische stofverbindingen de ziel van den mensch vermochten voort te brengen, zoodat hij van een hoogeren, van een goddelijken oorsprong moet zijn. De mensch dankt alles aan God, heeft alles van God ontvangen by gevolg het recht niet zich van hem af te keeren en Hem te zeggen: „Ik ken U niet." Maar het is niet alleen onze plicht God te kennen, wij zijn Hem ook liefde, gehoorzaamheid en aanbidding verschuldigd. Pater Lange besloot met een begeesterde Apologie des Christendoms, die de eenige ware den mensch waardigen godsdienst is. Levendige en bijna eindelooze toejuichingen weerklonken door de prachtige gewelven. De Protestantsche studenten getuigden, dat het een keurige en doorwrochte rede was. 't Was voor het eerst dat zij een kloosterling binnen hunne muren hadden ontvangen. De pater, door den senaat door de verschillende zalen geleid, werd overal eerbiedig gegroet en bejegend. In de senaatszaal werd hem en zijne begeleiders een keurig souper aangeboden, en toostte hij op den bloei der Deensche studeerende jongelingschap. Daarna werd hem in de feestzaal een punch aangeboden, waarbij hij de eereplaats innam. Hier volgde redevoering en gezang elkander beurtelings op. De kloosterling werd gevierd als de groote redenaar, als een beroemd lid van een oude en achtenswaardige orde, en dit alles geschiedde door protestantsche theologanten. Er werd op gewezen, dat hij als een krijger naar Denemarken gekomen was, om zielen voor de Kerk te winnen, om de sedert 300 jaar hier onderbroken werkkring der zonen van den H. Dominicus weder op te vatten. Het *hoch* der protestantsche studenten, hun daverend handgeklap, de Fransche en Deensche nationale liederen gaven duidelijk te kennen met welke gevoelens men thans in de beschaafde kringen van Denemarken de Katholieke kerk, hare priesters en de ordensgeestelijken beschouwt; in Denemarken waar vroeger het woord „katholiek" gelijkluidend was met „krankzinnig." 't Is een bemoedigend teeken om met alle kracht aan de uitbreiding van het Katholieke leven in Denemarken te arbeiden.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements-beschikking zijn tot leden van den Geneeskundigen Raad, onder het voorzitterschap van den Staatsgeneesheer, voor den tijd van een jaar benoemd de volgende heeren:

G. A. L. Fergusson, officier van gezondheid der 1e klasse bij het garnizoen:

A. D. Jesurun, Med. Chir. et art. Obst. Doctor:

G. Borchert, Apotheker:

Mr. P. F. de Haseth Evertsz, Rechtsgeleerde; als Leden;

J. J. Senior en D. R. Capriles geneesheeren, als Leden plaatsvervangers.

Bij Gouvernements-beschikking zijn de bij beschikking van den 11den Februari 1891 vastgestelde quarantaine maatregelen voor schepen, komende van *Colon* en andere havens der Vereenigde Staten van *Columbia*, en voor personen, van *Colon* en *Panama* langs andere plaatsen hierheen komende, opgeheven.

Wordt ter kennis van het algemeen gebracht, dat het licht op den *Cerro Colorado* (Zuidoosthoek van *Aruba*), — uitgezonderd dáár waar het blind raakt door het land —, op alle streken der van het compas op 9 zeemijlen zichtbaar is.

De Ned. Paketschoener "Gouverneur van den Brandhof" zal den 13n dezer naar de eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails worden op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten.

Lijst van de brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Chaplain of H. M. S. Esmerald, J. H. Gravenhorst, Concepcion Hormecher, J. E. Jamison, Abram L. Jesurun, Enriqueta Juliao, Manuel Monteverde, Emilia Francisca Muller, Petronila Muller, Alfredo Ponce, Pablo Ramo, B. O. Reinolitz, Q. L. Rigaud, Mini Römer, Senen A. Villareal.

Donderdag in de verleden week trad *De Vrijmoedige* en Maandag van deze week *La Verdad* een nieuwen jaarkring in, waarmede wij beiden gelukwenschen.

Met het stoomschip Prins Willem III der K. W. I. Maildienst vertrokken ll. Woensdag de Zeer Eerw. Heeren H. C. C. Van den Heiligenberg en N. P. Cremer, om in hun vaderland herstel van hun geknakte gezondheid te zoeken. Met hen gingen onder meer passagiers de twee oudste zonen mede van onzen stadgenoot, den Heer C. Ringeling, om in Nederland zich meer wetenschappelijk te ontwikkelen.

Wij zenden den beiden ZeerEerw. Heeren nog over de wateren onze dankbetuigingen na, voor het goede, dat zij tijdens hun verblijf in deze missie aan onze bevolking bewezen. De ZEW. Heer Van den Heiligenberg, die bijna twintig jaren lang en de ZEW. Heer Cremer die gedurende zeven jaren aan het geestelijk welzijn van Curaçao arbeidden, hebben recht op onze dankbaarheid.

Met onze gebeden vergezellen wij de beide Paters en de jeugdige studentjes, wien wij ook tot vreugde hunner ouders een gelukkige toekomst wenschen.

NEDERLAND.

In verband met de in den laatsten tijd voorgekomen gevallen van eedsaflegging aan „den Koning" of „den Koningin." is, ten einde aan deze quaestie een einde te maken, een wetsontwerp in overweging is om overal waar in de wetten wordt gesproken van „den Koning," daarvoor te lezen „de Koningin."

— Een particulier bericht te 's-Gravenhage uit Indië ontvangen meldt, dat de kapitein der infanterie H. Van Wicheren, te Atjeh, bij het openkappen van terrein is gesneuveld.

— *The World* deelt het volgende mede:

De Orde van den Kouseband van nu wijlen Koning Willem III zal eerlang aan den Britschen lord Chamberlain worden teruggezonden. Dit geschiedt langs een langen diplomatieken weg. De heraut van de orde, bericht 's Konings overlijden aan den lord Chamberlain, en herinnert hem aan de omstandigheid, dat Z. M. ridder was van de „hoog edele, oude en eerbiedwaardige orde" van den Kouseband. De lord Chamberlain stelt zich in verbinding met den

---

Wouter a sigui ta kibrá e prenda di misa, nan dos a cogé Lena mará, hincá un lensoe den su boca i tiréle abao den un hoeki dje cas. Dj'ayi e muher a keda ta mira e obra di profanación; dj'ayi él tabata pidi Dios di no permiti e criminalnan di hibá nan acción vergonzosa á cabo; dj'ayi den hoeki él tabata pidi castigoe pa e profanadornan — ¡ma ai! bao di nan, tata di su jioe tabata. ¡O, nó, Dios!" él a suspirá: ¡tené misericordia coe nan! No caba coe nan, ma si, kibrá nan coerazón duroe!"

E caliz di oro i algun otro ornamento chikitoe más di misa a ser dirti, i un ratoe después nan toer a birá un solo plachi grandi di oro. Toer esai a socedé coe tanta facilidad, koe bo mester a comprendé koe e personanan ají ta coestumá di haci asina cos.

Caba e Bandido Negro a camná yegá cerca Lena, i hincando un rodilja su delanti, él dici coe n'éle coe despacio i energía.

— "¡Ha! lo bo denunciá nos delanti Dios i delanti hinter mundo. Lo bo largá arrestá nos i tirá nos den prisión; podiser lo bo bin baliá rondó di horca, ora verdugoe pasá strop den nos cabez. ¿No ta verdad? ¡Ma bo sabi koe bo ta largá matá á mi també, bo esposo, i koe después bo jioe lo tirá na bo cara, koe ta bo, su mama, ta la causa koe su tata a cologá na horca! Ma nó, promer koe bo cumpli bo acto di traición, lo mi martirizá bo den lo ke bo tin di más precioso, es tá, den bo corazón di mama."

Un demonio lo no por a inventá lazo mas infernal pa atacá e corazón materno di Lena. Comprendiendo koe ta su jioe, nan tabata bai kita fo di dj'éle, e mama hoben a keda ta primi e criatura duroe den su braza. E atake cruel ayi a decidi e batalja den alma dje infeliz muher; lo él keda ketoe—ketoe manera pida paloe, i Dios, asina e desgraciada tabata sperá, lo perdonéle e crimen ayí, pasobra ta pa salbá su jioe i su esposo.

Su wowonan, cargá coe lágrima, e movimiento i e gestonan coe su cabez i su manoenan, a convencé Wouter koe e golpi sensible koe él a doenéle, a penetrá profundamente den corazón dje mama. Satisfecho di su victoria, él a largá e víctima indefensa droemí ayí bao den oscuridad i mientras e otro tres companjeronan tabata bebiendo dje binja koe nan a horta, el Negro Wouter a bolbé sali bai.

Horlogi di torenchi dje misa profaná di Loverghem a bati tres ora di mardugá; sin dudà, ya nos lector mes lo a comprendé, koe ta e templo ayí dje aldea a ser piljá pa e bandidonan misterioso dje *Casa Maldita*. Te ainda Wouter no a bolbé. Coe impaciencia su cómplicenan a kedá ta speréle, i nan tabata bai birando más i más impaciente, pasobra ya ta basta ratoe koe nan a caba di chupá di ultima gota di binja.

Nan no tabata ocupá nan del todo dje pober Lena ni dje criatura koe tabata haciendo su posible pa sacá e lensoe fó di boca di su mama.

Porfin nan kier tendé boroto di pasoe di un hende.

Casi na e mes momentoe Wouter a presentá, satisfecho dje comisión koe él a bai haci.

Coe cuidao nan a recogé e flesjinan basjí di binja i toer e instrumentonan koe nan a usá pa cometé nan obra di profanación, scondé na un lugar sigur; caba nan a los Lena i sacá e lensoe fó di su boca, i bao di amenaza di más terrible nan a imponéle profundo silencio, i un ratoe después e *Casa Maldita* a keda desocupá pa e cuater bandidonan.

Hinter Loverghem tabata droemi sosegadamente, i ningún hende lo por a ni sospechá mes koe un semehante sacrilegio a toema lugar.

Everard a droemi coe un conciencia trankil, i e pastorie a keda tan silencioso manera un tumba den cementerio. Lena únicamente a descubri verdad dje secretoe horrible; ¡ma cuantoe motiboe no tin su lenga marrá!—O, lo él warda e secretoe; sí, mihor él moeri koe denunciá e crimen irrevocablemente cometé.

***

E promer resplandor di solo naciente a coeminsá ta presentá na oriente, adornando cieloe na horizonte coe un color di oro i di púrpura, i derramando riba cabez di paloenan, riba flornan di mondi i riba superficie di agua e briljantez hermosa di perla i rubí.

Everard a despiertá caba di su dulce sonjo; él ta pará na su bentana ta contemplá coe íntima satisfacción e espectáculo grandioso di naturaleza.

Coe vista el ta recorré e habitaciónnan trankila; e coenucoe toer sembrá, coe esperanza di un bon cosecha; e cementerio, camina tantoe amigoe di su corazón ta reposá y camina él a reservá pa él mes també un hoeki chikitoe i retirá; él ta mira e torenchi koe parcé a keda mes cos, mientras tantísimo di hende a envehecé i caducá; él ta mirá e templo, e cas di oración, camina e repique di klok ta yaméle awor atrobé. El ta gradici cieloe pa su santa bendición i él ta bolbé reza pa e habitantenan dje *Casa Maldita*.

¡El no tin ningún presentimiento di lo ke ta speréle!........................

El ta continuá.

minister van buitenlansche zaken, die van de zaak mededeeling doet aan den Britschen gezant in Den Haag. Deze geeft aan den Nederlandschen minister van Buitenlandsche zaken kennis van het geval, welke daarop den opperhofmaarschalk verzoekt, het waardigheidsteeken onmiddellijk of naar de Britsche legatie, of naar den Nederlandschen gezant te Londen te zenden, ter overhandiging aan den lord Chamberlain in St. James Palace. Alleen het insigne wordt teruggezonden, niet de mantels en verdere uitzet, die een waarde hebben van omstreeks 1000 p. st. De dood van Koning Willem doet geen vacature ontstaan: evenals alle andere gekroonde hoofden was hij buitengewoon ridder. Er zijn nu 25 *extra knights* tegen 4 in 1837.

BUITENLAND.

Rome. — Z. H. Paus Leo XIII heeft in den laatsten tijd verscheidene bekende economisten geraadpleegd over punten betrekkelijk de sociale quaestie. De Paus heeft den wensch uitgedrukt, hunne antwoorden voor het einde dezer maand te ontvangen, daar Z. H. nog steeds besloten is, de encycliek in de eerste weken na Paschen uit te vaardigen.

Italie. — De heer Bonfadini, een der meest bekende Kamerleden, verhaalt, dat een der nieuwe ministers, toen hij bezit nam van zijn departement, van zijn voorganger dertig lire ontving als overschot van de tweehonderdduizend lire, welke het tot dekking der kosten van inwendigen dienst waren versterkt en waarmede men tot Juni had moeten doen. In een enkel ministerie was in nog geen twee maanden duizend lire aan cognac verbruikt.

— De heer Crispi, de gewezen minister, heeft in de Kamer hevigen twist gekregen met den radicalen afgevaardigde Imbriani. De heer Crispi weigerde, eene beleediging, welke hij Imbriani in de hitte van den strijd toevoegde, te herroepen, en voegde hem toe: "Als minister heb Imbriani moeten ontzien, maar nu ben ik vrij man. Ik heb een revolver in mijn zak, laat mijnheer Imbriani dus oppassen."

Voorloopig had de twist geen verdere gevolgen.

— Een storm van verontwaardiging, die voor een goed deel het gevallen ministerie Crispi treft, steekt op wegens de gruwelen, die aan het licht zijn gekomen omtrent het wanbeheer in Massowah. Als ware roovers hebben regeerings-ambtenaren daar huisgehouden, en honderden, meest tamelijk welgestelde inlanders, hebben daar geheel onschuldig den dood gevonden, louter als slachtoffers van de hebzucht der Europeesche indringers. Als hoofdschuldigen worden aangewezen het (voortvluchtige) ex-hoofd der politie, luitenant Livraghi, en diens secretaris, de zich in arrest bevindende Cagnassi. Zaterdag 7 Maart, kwam de zaak voor de kamer. Colajanni verlangde dringend om opheldering. In antwoord daarop verklaarde de minister-president, Di Rudini, dat een streng onderzoek zal worden ingesteld en de schuldigen gestraft zullen worden, welke ook hun rang zij.

Luitenant Livraghi komt inmiddels, in eene aan de dagbladen gezonden memorie, op zijn last en te zijnen voordeele geschiedden. Hij verzekert, dat zij van hoogerhand werden gelast, ten einde op deze wijze de lieden, die het bestuur in den weg stonden, te doen verdwijnen. Voorts deelt hij mede, dat niet alleen enkele personen, doch geheele troepen inlandsche soldaten, te zamen ruim 800, aan wier trouw men twijfelde, op deze wijze zijn uit den weg geruimd.

Luitenant Livraghi schijnt zich, ondanks zijne protesten, toch niet zuiver te gevoelen. Toen men hem te Lugano arresteerde, had hij zich in een kelder verscholen.

—Eenstemming hebben de ministers zich verzet tegen het aanbod des Konings, om zijne civiele lijst met 4 millioen lires te verminderen, omdat de Souverein het niet te missen heeft bij de zware eischen (vaste bijdrage van liefdadigheid) reeds aan die lijst gesteld. De civiele lijst is daarenboven, anders dan in andere Staten, nog belast met de onderhoudskosten der koninklijke paleizen, buitenverblijven, parken, enz. Ook wordt de Kroonprins geheel door den Koning onderhouden, terwijl Z. M. de taak vervult, om den schuldenlast van zijn vader af te lossen.

Duitschland.— In Duitschland zijn velerhande vermoedens gewekt door een bericht van de *Hamb. Nachr.*, die mededeelde, dat graaf Waldersee, de gewezen chef van den generalen staf, nu commandant van de Duitsche troepen te Altona, prins Bismarck een bezoek heeft gebracht. Prins Bismarck ontving den generaal, die voorheen voor zijn ergsten tegenstander werd gehouden, aan het station en geleidde hem naar zijn woning. Daarna maakte de gewezen kanselier met zijn gast, die voorheen tot onrechte als zijn opvolger werd beschouwd, een rijtoer door het Sachsenwald. Graaf Waldersee bleef den geheelen dag te Friedrichsruhe en keerde eerst 's avonds naar Altona terug.

Van hoogerhand heeft men zich gehaast, onmiddelijk den verkeerden indruk, die daardoor zou kunnen ontstaan, weg te nemen en te berichten, die dit bezoek niets dan een beleefdheidsvisite is geweest, die onvermijdelijk was, nu graaf Waldersee het commando over het legercorps te Altona heeft aanvaard. Alvorens daartoe over te gaan, heeft Waldersee eerst te Berlijn inlichtingen ingewonnen, dat zijn bezoek in toongevende kringen hem niet ten kwade zou worden geduid.

— De geneesheeren te Berlijn hebben besloten, als zij uitrijden hunnen koetsiers witte hoeden met een rood kruis te doen dragen, opdat bij plotselinge ongevallen het publiek zien kan, dat in het rijtuig een geneeskundige zich bevindt, die terstond hulp verleenen kan.

—Meer en meer wint het aan waarschijnlijkheid, dat Bismarck te Geestemunde (Hanover) voor den Rijksdag zal worden gekozen en dan aannemen zal — hoofdzakelijk, beweert men, om het handelsverdrag met Oostenrijk te kunnen bestrijden. Volgens de *Freis. Z.*, moeten de ministers zeer weinig op hun gemak zijn over de mogelijkheid, dat Bismarck in den Rijksdag zal verschijnen.

— Men krijgt nu hoe langer zoo meer keur van middelen tegen longtering. Volgens de *Apoth-Z.*, is er alweer een nieuw geneesmiddel tegen die vreeselijke ziekte uitgevonden, en wel door prof. Edwald, directeur van het Augusta-hospitaal te Berlijn. Een voornaam bestanddeel van het nieuwe middel moet Cayenne-peper zijn.

Belgie.—De oud-officieren der Pauselijke zouaven hebben besloten, een expeditie uit te rusten tot ontzet van kapitein Joubert, die in Afrika door de Arabische slavenhandelaars wordt belegerd. Het comité bestaat uit de heeren: markies de Résimont, graaf Martini, Henri Derély, graaf Engelbert van Limburg Stirum, de hertog van Ursel, Scarsez de Locqueneuille, baron Maurice Snoy, baron della Faille. De eerste gift was van generaal de Charette die, 500 fr. schonk.

— De regeering heeft hare meening bekend gemaakt over de grondwetsherziening. De minister-president verklaarde zich tegen de invoering van het algemeen stemrecht; maar het aantal kiezers kon vermeerderd worden tot 600,000, terwijl er nu 150,000 zijn, en er bij algemeen stemrecht 1,200,000 zouden komen. Het kiesrecht zou, behalve aan huisbewoners, kunnen worden gegeven aan burgers, die eene bepaalde som in de belasting betalen en aan allen, die op grond van een verworven diploma zonder twijfel aanspraak hebben op het kiesrecht. De Koning zou gaarne zien, dat hem het recht werd verleend, om de kiezers te raadplegen over een beginsel, eene quaestie, welke nog niet aan het oordeel der kamer is onderworpen of over een wetsontwerp, dat nog niet wet is geworden. Evenwel zou dit slechts eene voorlichting zijn, maar geen eigenlijk referendum. Tevens wenscht de Koning ook door de grondwet bepaald te zien, dat de toestemming des Konings noodig is voor het sluiten van huwelijken van leden van het Koninklijk Huis, en de Koning zou ook gaarne in de grondwet eene bepaling zien opgenomen, waarbij de toekomstige inlijving van den Congo-Staat bij België wordt vastgesteld.

In de zitting der centrale sectie heeft Janson, het hoofd der progressisten, de voorstellen der regeering goedgekeurd. Desgelijks deed Buls, het hoofd der linkerzijde, uitgezonderd ten aanzien der voorgestelde proportioneele afvaardiging.

— Ten gevolge van den dood van prins Boudewijn, is het geheele gezin van den Graaf van Vlaanderen naar het Zuiden vertrokken, om er een zachter klimaat te vinden, dat noodig geacht wordt voor het herstel der jeugdige Prinses. Men deelt van daar een grafschrift mede, dat door de moeder van den overleden Prins werd opgesteld. Men leest daar tusschen twee gebeden de volgende schoone woorden: "Goedheid gaat boven alles; aan het graf heeft men voor niets oogen dan voor haar; zij onderstelt een hart vrij van allen ongeregelden hartstocht en de practijk der zuiverheid." De betreurde prins Boudewijn verdiende, dat die woorden op hem werden toegepast; geen enkele smet heeft zijn jeugdig leven bezoedeld. Kan men zich een edeler antwoord denken dan dit getuigenis eener moeder, die haar kind in zijn graf verdedigt tegen de ellendelingen, wier lastertong evenmin eerbied had voor de smart eener moeder als voor de nagedachtenis van hunnen Vorst?

Frankrijk.— De rechtbanken van Yvetot en Rheims, hebben de godsdienstige congregatiën, welke geweigerd hadden, de belasting op de doode hand te betalen, in het gelijk gesteld. Daarentegen heeft de rechtbank te Hâvre, in eene dergelijke zaak den Staat zijne vordering toegewezen.

— In eene vergadering van katholieke journalisten heeft de kardinaal-aartsbisschop van Reims, mgr. Langénieux, twee groote gebeurtenissen aangekondigd, die in de wereld der Fransche katholieken een machtigen weerklank zullen vinden. In de maand September van dit jaar zal onder zijne leiding een pelgrimstocht naar Rome plaats hebben van 20,000 Fransche handwerkslieden. En in het jaar 1896 zullen alle Fransche bisschoppen het 14e eeuwfeest vieren van den doop van Clovis te Rheims, en het huwelijk van Frankrijk met de H. Kerk. Dan zal daar eene doopbelofte afgelegd worden, niet enkel door de bisschoppen, maar door millioenen Franschen, die een pelgrimstocht zullen gaan ondernemen naar het graf van den grooten H. bisschop Remigius.

Engeland.—De lord-major zal voorstellen, den Duitschen Keizer, bij zijn bezoek, het eereburgerschap van Londen aan te bieden. Vermoed wordt, dat de Duitsche Keizer zich over Vlissingen hierheen zal begeven, en waarschijnlijk in den Haag een bezoek aan de Koningin-weduwe brengen.

— Parnell voerde te Newry (Ierland) het woord, en oogstte daarbij een votum van vertrouwen in, terwijl te zijner eere ook en fakkeloptocht georganiseerd werd— Denzelfden dag gingen zijne partijgenooten, O'Connor, Scully, William-Redmond en Harisson, te Queenstown scheep naar Amerika; maar de politie moest hen beschermen tegen de zeer vijandige houding van het publiek.

Spanje. — Er worden moeilijkheden gevreesd, ten gevolgen van het plotseling overlijden van den Engelschen gezant in Marokko, na een heftig onderhoud met den Sultan. Er is een Engelsch pantserschip van Tanher naar Mangazan vertrokken.

Portugal.— De minister van financiën heeft geweigerd de financieele overeenkomst te teekenen, gelijk deze door de cortes is goedgekeurd. Het rapport van de meerderheid der begrootingscommissie, dat bij de kamer is ingediend, eindigt met eene aanbeveling van het voorstel, dat door den minister is gedaan.

— Ten gevolge van onthullingen voor de krijgsraden te Oporto, is een officier van het 1ste infanterie-regiment als medeplichtig aan de jongste wanordelijkheden gevangen genomen.

N. Amerika.— De senaat der Vereenigde Staten heeft, met groote meerderheid, de conventie verworpen, waarbij de Vereenigde Staten zich bij de acte der Brusselsche antislavernij-conferentie aansloten, omdat daarvan verwikkelingen gevreesd worden voor particuliere aangelegenheden.

— Tusschen Italië en de Vereenigde Staten werden sedert eenige dagen diplomatieke depêches gewisseld over moordenarijen, te New-Orleans op Italiaansche onderdanen gepleegd. In genoemde stad wonen veel geïmmigreerde Italianen, waaronder van het ergste soort: gewezen struikroovers enz. Die lieden hadden een eedgenootschap onder elkaar, de *maffia* genaamd, waarmede zij schrik en ontzetting onder de inwoners verspreidden. Allerlei misdaden werden door deze bende bedreven, en men waagde het niet, hen aan te klagen, uit vrees voor de bloedige waakzucht der Italianen. Het hoofd der politie Hennessy, een uiterst bekwaam man, slaagde er echter tot groote verlichting der bevolking in, een aantal dier misdadigers to doen arresteeren. Weinige dagen later was Hennessy vermoord. Toen begon de verontwaardiging der Amerikanen op te bruisen. De vermoedelijke schuldigen, twaalf in getal, werden aangehouden, en met spanning volgde men het proces. Maar in weerwil dat hunne schuld klaarblijkelijk was, sprak de jury een gedeelte vrij en liet de zaak der anderen buiten behandeling. Ronduit werd er gezegd en geschreven, dat de jury zich had laten omkoopen. Daarop besloten de Yankees, volgens hunne gewoonte — eene zeer afkeurenswaardige — zichzelven recht te verschaffen. Zij braken de gevangenis open, schoten negen der gearresteerde Italianen dood en hingen de drie andere op.

Onmiddellijk diende de Italiaansche gezant te Washington bij de regeering zijn beklag in over deze onrechtmatige wraakoefening. Er bestaat nl. tusschen Amerika en Italië een tractaat, waarbij het eerste den Italiaanschen burgers, die zich in zijne Staten vestigen, de meest volledige bescherming en veiligheid voor hun leven en hun bezittingen waarborgt. President Harrison drukte zijn spijt uit over het gebeurde, richtte een berispend manifest tot de burgerij van New-Orleans en zond den gouverneur van Louisiana eene vermaning. Maar de hoofdzaak is: zal aan Italië's eisch, om de schuldige Amerikanen te straffen, door de Unie worden voldaan? Men betwijfelt het wegens den nationalen hoogmoed der Amerikanen, die het moeielijk kunnen dulden, dat de Oude Wereld zelfs eenigen invloed in hunne republiek zoude hebben: En dan: ,, moeten die Europeanen om eene eenvoudige toepassing der lynchwet zulk eene drukte maken?"

— Aldus werd in Nederland geschreven den 18 Maart ll. Volgens de telegrammen die wij hierover dezer dagen ontvingen, heeft Italië echter tuchtiging der moordenaars geëischt en is door Blaine krachtig van antwoord gediend.

NOTICIANAN DI CABEL

Recibi dia 4 Abril.

Paris.—E condecoración di Cruz di San Andrés koe Czar a manda pa President Carnot, a causá masjá sensación na Berlin, i nan ta di opinión koe esai ta más bien un prueba di alianza koe un cordialidad den Francia i Rusia.

Nan ta spera koe bien pronto Mr. de Giers lo publicá e articulonan dje tratado. Gobiernonan di Europa ta masjá interesá pa sabi si e tratado ta favorable na paz ó nó.

Londres.—Tabatin otro matamentoe na Mampor (Asam) i nan ta kere koe 280 homber di refuerzo a sufrí mes suerte koe nan companjeronan.

New-York.—E embahador italiano na Washington ta yamá pa motiboe dje asuntonan di New-Orleans. E hecho ai koe ta probá energía di gobierno di Roma, a causá masjá sensación na Europa.

Elección no Chili a salí favorable pa liberalnan. Rumor ta circulá koe posición di revolucionarionan ta crítica pa falta di coeminda i carbón. Sucoe ta na bahá pa kitamentoe di derechonan.

6 Abril.

Paris.—Courant *Le Soleil*, papiando dje matamentoe di Manipor, ta bisa koe ta e partido di libertad gubernamental Hinitou a organizéle.

Según noticia di Roma, príncipe Jerome a largá den su testament toer su rikeza pa príncipe Luis.

Berlin.— Príncipe Bismarck a recibí masjá telegrama i visita dia cl a cumplí 76 anja. Nan ta bisa koe emperador Wilhelm lo bai visitéle també.

New-York.—Italia ta exigí castigoe pa e asesinonan dje Italianonan di New Orleans.

Noticianan di Chili ta bisa koe president Balmaseda ta bai retirá di presidencia.

7 Abril.

Paris. — Conseho di ministro ta discutí e asunto di bolbementoe na Francia di príncipe Luis Bonaparte; nan no ta consideréle como pretendiente di trono.

E nengamentoe general di trabao ta plamá na Brasil causando grandi danjo. Na Rio Janeiro tin falta di coeminda.

Londres. — Según nobo di Buenos Ayres más di 500 chilenos a cruza los Andes bai refugiá nan na República argentina. Habitantenan di stadnan di Chili ta emigrá bai interior; situación di toer dos partido ta desesperante.

Madrid.—Courant *Imparcial* ta aconsehá gobierno di vigilá fronteranan di Portugal, pasobra un revolución na favor di República ta pará pa bolbé rebenté ayá.

8 Abril

Paris. — General Boulanger ta ocupá un magnífico hotel na Bruselas; parcé koe él tin hopi placa. Gobierno a permití príncipe Luis Bonaparte di visitá Paris.

Afin di no confirmá e rumornan alarmante, president Carnot a resolvé di no bai visitá Exposición di Moscowa.

Opinión general na Europa tá, koe e *triple alianza* lo ser renová.

Londres.—E Convención federal di Australia ta proponé pa doena e tera ayi nomber di *República federal di Australia*. E gefe di gobierno lo ta un gobernador nombrá pa la Reina di Inglaterra.

Madrid.— Obreronan di Valencia, Barcelona, Madrid i di otro centro grandi di reunión ta preparandoe un manifestación pa dia 1 di Mayo. Discursonan ta pacífico. No tabatin ningún desorden.

9 Abril

Paris. — Tin rumor di un nengamentoe general di trabao bao di mineronan europeo.

Londres.— Hendenan di *Miragai* a revoltá contra dominio inglés. Sir Ferguson, contradiciendo Cámara di Comunes, a sigutá koe virrei a telegrafiá, koe trankilidad lo ta restablecé.

Madrid. — Tin un proposición hací den Senado pa rebahá ora di trabao di obreronan. E proposición ta rechazá.

Berlin.— Emperador Wilhelm a bai Kiel bai inagurá e Canal di Noord.

10 Abril.

Paris.—Tin un actividad extraordinaria na Ministerio di guerra; tin orden fiho doená pa aumentá guarnición dje stadnan fortificá. Diariamente ehército ta hací ehercicio, i anochi nan ta bati alarma falsoe pa mira actividad di soldanan, en casoe di un atake. Resolución di Rusia pa redoblá su ehército na Volinia ta masjá discutí na Europa. Apesar di temor di un próxima guerra, bolsanan comercial a cerrá dia 8 sin ningun alteración notable den curso di efectonan.

Washington. — Pa respondi riba yamamentoe di embahador italiano, ministro Blaine a dirihí gobierno italiano un nota oficial koe ta doena prueba di dignidad i igualdad. Courantnan americano ta aplaudí e conducta ayí. Nan no ta temé un guerra, ma departamentonan di guerra i marina a recibí orden di ta prepará.

Londres. — Nan ta bisa koe tin crisis ministerial na Portugal.

FABRIEK

VAN

MINERAALWATER

EN

Limonade Gazeuse

VAN

Jones & Borchert.

Botica Alemana.

Willemstads Apotheek.

Wij hebben de eer aan het publiek aan te bieden: onze uitstekende Mineraalwateren SODA, SELTZER, APOLLINARIS, etc. etc. etc. als ook: uitmuntende LIMONADE GAZEUSE verkrijgbaar pr. enkele flesch alsook pr. dozijn, tegen matige prijzen.

Van bijzondere voordeel voor families zijn onze laatst ontvangene SYPHONS welke altijd, zooals alle andere IJSKOUD te verkrijgen zijn.

Onze laatst ontvangene, met alle verbeteringen en jongste uitvindingen voorziene toestel en machinen stellen ons in staat voordeelig te kunnen concurreeren met alle andere fabrieken, zoowel Binnen- als Buitenlandsche.

DI BEENDE

SERKA

I. S. SCHEIDELAAR.

Calle Ancha, Otrabanda.

Un grandi surtido di flor di color, blankoe i pretoe, sinta di seda, flanel hoelandes, Eau de Cologne di toer soorto, habon di coco, di amandel i di Eau de Cologne, azeta di olor, thee pretoe, likeur i elixir di Cooymans, sigá hoelandes, papel di schirbi i envelop, balon di lampi i mecha, loodwit den azeta i otro articulo di verf, *midí* i pesa, cuchoe di mesa, cuchara i forki, i diferente koos di haci present.

Curaçao, 24 di Januari 1891.

Te Koop

BIJ

RENÉ HELLMUND,

Versche zoetemelksche, Friesche en Edammer kazen, Hollandsche beschuitjes, hammen, gerookt vleeschgember in potjes, stoomzalm, kalfs, gehakt, pâté de foiegras, doperwtjes, worteltjes, tuinboontjes, asperges, schorseneeren, gemengd zuur, mosterd zuur, komkommers, olijven, charlotjes, St. Jans uitjes, augurkjes, diverse soorten sigaren, Veeren kussens, beddetijk, gekleurde doeken, gedrukte katoenen stoffen, drills, glas en aardewerk, enz., enz.

Alles à Contant.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	Maart	17	Maart	28	April	18	April	18	April	29	Mei	9
Komt aan te CURAÇAO	„	23	April	4	„	14	„	24	Mei	6	„	15
Vertrekt van „	„	24	„	6	„	15	„	25	„	7	„	16
Komt aan te PTO. CABELLO	„	25	„	7	„	16	„	26	„	8	„	17
Vertrekt van „	„	25	„	7	„	16	„	27	„	8	„	18
Komt aan te LA GUAYRA..	„	26	„	8	„	17	„	28	„	9	„	19
Vertrekt van „ ..	April	1	„	10	„	21	Mei	2	„	12	„	22
Komt aan te PTO. CABELLO	„	2	„	11	„	22	„	3	„	13	„	23
Vertrekt van „	„	2	„	11	„	22	„	4	„	13	„	23
Komt aan te CURAÇAO	„	3	„	12	„	23	„	5	„	14	„	24
Vertrekt van „	„	4	„	14	„	24	„	6	„	15	„	26
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	5	„	15	„	25	„	7	„	16	„	27
Komt aan te NEW-YORK..	„	11	„	22	Mei	1	„	13	„	28	Juni	2

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	April	5	April	15	April	25	Mei	7	Mei	16	Mei	27
Komt aan te MARACAIBO....		6		16		26		8		17		28
Vertrekt van „		11		21	Mei	2		12		23	Juni	2
Komt aan te CURAÇAO......		12		22		3		13		24		3

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	April	5	April	15	April	25	Mei	7	Mei	16	Mei	27
Komt aan te CORO..........				16		26		8		17		28
Vertrekt van „		11		22	Mei	4		13		23	Juni	3
Komt aan te CURAÇAO......		12		23		5		14		24		4

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.